

“Οδύνη για την Βηρυττό και τους Ρωμηούς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

image not found or type unknown

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Παρακολουθῶ αυτές τῆς ἡμέρες μέ ὀδύνη τήν φοβερή ἔκρηξη στήν Βηρυττό μέ τόσους θανάτους, τραυματίες καί μέ καταστροφή μεγάλου μέρους τῆς πόλεως καί πολλῶν Ναῶν, Νοσοκομείων καί σπιτιῶν. Αυτό τό γεγονός ὑπενθύμισε σέ πολλούς τό παλαιότερο γεγονός, ἦτοι τῆς ἀτομικῆς βόμβας στήν Χιροσίμα καί τό Ναγκασάκι, μέ τῆς τρομακτικές ἐπιπτώσεις στούς ἀνθρώπους καί τό περιβάλλον.

Καί τά δύο αὐτά γεγονότα ἔγιναν αυτές τῆς ἡμέρες πού ἑορτάζουμε πανηγυρικά τήν ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, πού τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἔλλαμπε ὅπως ὁ ἥλιος καί τά ἱμάτιά Του ἔγιναν λευκά ὅπως τό φῶς.

``

Τί μεγάλη διαφορά μεταξύ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῶν φοβερῶν ἐκρήξεων! Τό ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ στό Ὅρος Θαβώρ εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ ἔκρηξη αὐτή εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ σκότους. Αὐτή ἡ διαφορά δείχνει τήν ἀντιφατικότητα τῆς ἐποχῆς μας. Ἄλλοι δοξάζουν τό ἄκτιστο Φῶς καί ἄλλοι σκοποῦν τό σκοτάδι τοῦ τρόμου.

Ἀγάπησα τόν Λίβανο καί τήν Βηρυττό, ἀπό τότε πού τήν διετία 1988-1990 ἔμεινα πολύ στόν Λίβανο καί τήν Βηρυττό διδάσκοντας στήν Μπελεμέντειο Θεολογική Σχολή καί στήν συνέχεια τόν ἐπισκεπτόμουν κατά χρονικά διαστήματα, καί συνδέομαι στενά μέ πολλούς Ρωμηούς πού παραμένουν στήν περιοχή αὐτή.

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι οἱ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες-Ρωμηοί ἔχουμε πολλούς δεσμούς μέ τούς ἀραβόφωνους Ρωμηούς τοῦ Λιβάνου.

Ὁ Λίβανος εἶναι ἡ ἀρχαία Φοινίκη, πού ὑποτάχθηκε διαδοχικά στούς Ἀσσυρίους, τούς Βαβυλωνίους, τούς Πέρσες, στήν συνέχεια κυριεύθηκε ἀπό τόν Μέγα

Άλέξανδρο, πέρασε στους Σελευκίδες, τούς Πτολεμαίους και μετά πέρασε στην Ρωμαϊκή κυριαρχία.

Ύπῆρξε τμήμα τῆς Ἀνατολικῆς Χριστιανικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τόν 7ο αἰώνα μ.Χ. ἔφθασαν στήν περιοχή διάφορα ἀραβικά φύλα, τόν 11ο αἰώνα μ.Χ. ἔγινε τμήμα τῶν Κρατῶν τῶν Σταυροφόρων καί ὅταν ἔφυγαν οἱ Σταυροφόροι ἔγινε τμήμα τοῦ Κράτους τῶν Αἰγυπτίων καί τῆς Συρίας. Μεταξύ τοῦ 15ου-18ου αἰῶνος ἔγινε τμήμα τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Μετά τόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, τό 1920, ἡ διοίκηση τοῦ Λιβάνου τέθηκε ἀπό τήν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὑπό τήν κηδεμονία τῶν Γάλλων, καί τό 1926 ἔγινε Δημοκρατία καί λίγα χρόνια μετά ἀναγνωρίσθηκε ἡ ἀνεξαρτησία του. Μέ τήν Γαλλοβρετανική συμφωνία στίς 23-12-1945 ἀποφασίσθηκε ἡ ἐκκένωση τῶν γαλλικῶν καί βρετανικῶν στρατευμάτων. Ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 1975 μέχρι τό 1990, πού ἐπικρατοῦσε ἐμπόλεμη κατάσταση μέ ἐξάρσεις καί ὑφέσεις, ἔχασαν τήν ζωή τους πάνω ἀπό 150.000 Λιβανέζοι καί τό 1/4 τῶν κατοίκων ἐκπατρίσθηκαν.

Φαίνεται καθαρά ὅτι **οἱ ἱστορικές περιπέτειες τοῦ Λιβάνου ὁμοιάζουν πολύ μέ τίς δικές μας περιπέτειες.** Ἔχουμε πολλές κοινές ἱστορικές διαδρομές. Οἱ Λιβανέζοι, κυρίως οἱ Ρωμηοί εἶναι ἕνας πονεμένος λαός.

Ἡ Βηρυττός, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Λιβάνου, εἶναι μιά πανέμορφη πόλη, πού ἔχει χαρακτηρισθῆ ἡ «Ἑλβετία τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς», τό «μικρό Παρίσι» ἢ τό «Παρίσι τῆς Ἀνατολῆς» καί προκαλεῖ τόν θαυμασμό σέ ὅσους τήν ἐπισκέπτονται.

Γιά πρώτη φορά πῆγα στήν Βηρυττό τήν 28η Φεβρουαρίου 1988, Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας. Καίτοι ἦταν περίοδος ἐμφυλίου πολέμου, καί μάλιστα πρὸς τό τέλος του καί πολλά σπίτια ἦταν βομβαρδισμένα καί τά ξενοδοχεῖα κατεστραμμένα, ἡ πόλη στεκόταν σάν μιά ἀρχόντισσα καί θύμιζε τό ἔνδοξο παρελθόν της.

Ἡ Βηρυττός εἶναι ἀρχαία πόλη, ἡ λέξη αὐτή εἶναι χαναανιτική καί σημαίνει πηγάδι. Ἀναφέρεται στά αἰγυπτιακά ἀρχεῖα τῆς 2ας π.Χ. χιλιετίας. Στήν Ρωμαϊκή περίοδο ἔγινε γνωστή ὡς ρωμαϊκή ἀποικία. Ὁ Χριστιανισμός διαδόθηκε ἀπό τούς ἀποστολικούς χρόνους καί ἦταν ἔδρα ἐπισκοπῆς, πού ὑπαγόταν στόν Μητροπολίτη Τύρου καί Φοινίκης.

Εἶναι γνωστή στόν Ἑλληνορωμαϊκό κόσμο γιά τήν περίφημη Νομική Σχολή καί μάλιστα ὁ Τριβωνιανός, ὁ νομικός σύμβουλος τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ ἦταν καθηγητής αὐτῆς τῆς Σχολῆς.

Στήν Βηρυττό δραστηριοποιήθηκαν διάφοροι έτερόδοξοι Ίεραπόστολοι καί έργάσθηκαν πολύ δυνατά στήν παιδεία, ιδρύοντας Σχολές καί Πανεπιστήμια.

Οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί του Λιβάνου καυχώνται γιατί είναι Ρωμηοί. Ως πατρίδα τους αισθάνονται τήν Χριστιανική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ακολουθούν όλες τις εκκλησιαστικές παραδόσεις, καί στους Ναούς τους ό ένας από τους δύο χορούς τών ιεροψαλτῶν ψάλλει στήν έλληνική γλώσσα, καίτοι οι περισσότεροι από τό εκκλησίασμα δέν γνωρίζουν έλληνικά. Τό κάνουν αυτό γιά νά δείξουν τήν καταγωγή τους ότι είναι γηγενείς κάτοικοι τής περιοχής καί ύπήγοντο στήν Ρωμανία-Βυζάντιο.

Ό Όρθόδοξος Μητροπολίτης Βηρυττου Ήλίας σπούδασε στήν Άθήνα Θεολογία καί πολλά χρόνια έπιτελεί ένα σημαντικό ποιμαντικό έργο, μέ Ναούς, Σχολεία, Νοσοκομείο, τό όποιο είναι τό καλύτερο τής πόλεως. Δυστυχώς, όπως μου είπε τηλεφωνικῶς πρώην φοιτητής μου καί τώρα καθηγητής, τά περισσότερα καταστράφηκαν από τήν φοβερή έκρηξη τής προηγούμενης Τρίτης.

Ή Βηρυττός, όπως καί όλος ό Λίβανος βασανίσθηκε από τόν πολυετή έμφύλιο πόλεμο (1975-1990), τόν όποιο καί έγώ έζησα από κοντά καί γνώρισα τις συνέπειές του, αλλά καί από συνεχείς ταραχές.

Αυτές τις τραγικές ήμέρες ή ψυχή μου, ό νοῦς μου καί ή καρδιά μου είναι εκεί στόν πονεμένο λαό του Λιβάνου καί τήν πληγωμένη Βηρυττό. Προσεύχομαι γιά τόν Πατριάρχη Άντιοχείας Ίωάννη, τόν Μητροπολίτη Βηρυττου Ήλία, τόν Κοσμήτορα τής Μπελεμεντείου Θεολογικής Σχολής «Άγιος Ίωάννης ό Δαμασκηνός» π. Πορφύριο, τους πρώην φοιτητές μου πού τώρα διαπρέπουν ως Μητροπολίτες, Ήπίσκοποι, Καθηγητές καί Κληρικοί στόν Λίβανο, τους άπλους Ρωμηούς πού γνώρισα καί συνδέθηκα μέ αισθήματα άγάπης. Προσεύχομαι στόν Θεό, νά άπαλύνη τόν πόνο τους καί νά φωτίση τους ίσχυρούς τής γῆς νά τους συνδράμουν άποτελεσματικά.

Ή προσευχή μας νά είναι μαζί τους, γιατί είναι άδέλφια μας Ρωμηοί καί γενικά άνθρωποι πού πονοῦν καί ύποφέρουν.

Image not found or type unknown

Οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Βηρυττοῦ Ἡλίας καί Ναυπάκτου Ἱερόθεος